

T. E. Rostas: “BENČÍK A LIPŠIC SI ZASLÚŽIA EXEMPLÁRNU PRÍUČKU!” NEUVERITELNÉ NOVÉ A NOVÉ ODHALENIA O ICH ÚČASTI NA ORGANIZOVANOM ZLOČINE ... V USA BY UŽ DÁVNO BOLI POPRAVENÍ NA ELEKTRICKOM KRESLE!!!

- CZ24 News | 3. prosince 2021

SLOVENSKO: Benčík a Lipšic, vy si skutočne myslíte, že sa dá donekonečna klamať a vytvárať ilúzie o vašej bezúhonnosti a statočnosti?, pýta sa vo sojom článku vydavateľ a šéfredaktor magazínu Zem&Vek.

Niektorí z vás ste sa na mňa v posledných dňoch obrátili s otázkou, čo sa to deje ohľadne prípadu nejakého vyplatenia peňazí Jánovi Benčíkovi, ktorý sa vystatoval tým, že vyhral súd. Reagujem až teraz, kedy bola mojím advokátom, JUDr. Ľubomírom Hlbočanom do bodky naplnená a využitá možnosť reakcie v niečo cez viac ako dvesto stranovom spise nespochybniteľných faktov. Okrem iného konštatujeme, že po právnej stránke má Benčíkova žaloba vypracovaná Lipšicom a neskôr Kubinom toľko vážnych procesných vád, že takýchto diletantstiev by sa nemohla dopustiť ani podpredsedníčka vlády, ktorá nevie ani aká je percentuálna výška DPH v našej republike.

[predvolanie_PPS_13_5](#)

Tento rozsudok nezákonnou sudkyňou bol vynesенý hneď na druhý deň po Najvyššom súde, kde som mal odopreté právo na obhajobu – teda dňa 27.októbra 2021. Táto skutočnosť bola medializovaná 15. novembra, pred dvomi týždňami, keď Ján Benčík víťazoslávne ďakoval „expertom“ z advokátskej kancelárie Dentons.

Ako to celé v skutočnosti je a akým spôsobom dnes funguje právo a najmä jeho ohýbanie? Vysvetlím vám to veľmi stručne: **žiaden súd s Benčíkom a so mnou sa nikdy nekonal.**

Prečo? Sám súd to zrušil.

[zrusenie_PPS](#)

Je smutné, že sme sa dopracovali do štádia, kedy súdy nemajú záujem ani povinnosť vysvetľovať vám vaše práva, procesné úkony ale dnes sa na súdoch už takmer nedovoláte spravodlivosti bez právniky – to platí samozrejme aj pre občiansko-právne spory.

Ján Benčík podal prostredníctvom svojho advokáta Daniela Lipšica v roku 2017 súdu žalobu na naše vydavateľstvo kvôli článku Juraja Pokorného s názvom „Ján Benčík kryje neonacistov a ohrozuje životy občanov.“

I najmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘÍSPĚT

Tento spor viedla zákonná sudkyňa pani Ľudmila Jančovičová a ešte v novembri 2019 nariadila predbežné pojednávanie na 13. mája 2020.

Lenže 7. apríla 2020 toto pojednávanie zrušila a to z dôvodu opatrení prijatých Ústredným krízovým štábom na zamedzenie šírenia ochorenia COVID - 19. Súd teda uviedol, že „**Vo veci bude nariadený nový termín pojednávania.**“

Nový termín pojednávania nebol určený a súd tento termín nenariadil. Z ničoho nič sa ale objavila nová a nezákonná sudkyňa JUDr. Katarína Eliášová a vydala 27.10.2021 Rozsudok pre zmeškanie.

Ako strana sporu nebolo naše vydavateľstvo oboznámené s tým, že došlo k zmene zákonného sudcu a ani nám nebolo oznámené z akých dôvodov bola vec odňatá zákonnej sudkyňi JUDr. Ľudmile Jančovičovej a že bude konať nezákonná sudkyňa Eliášová a z akých dôvodov. Sudkyňa Eliášová ako nezákonná sudkyňa už nepokračovala v nariadení nového termínu pojednávania a predvolaní strán sporu na predbežné prejednanie sporu ako to súd pôvodne avizoval ale naopak: nezákonná sudkyňa Eliášová arbitrárne, neočakávane a svojvoľne vydala dňa 27.10.2021 Rozsudok pre zmeškanie podľa § 273 bez nariadenia predbežného prejednania sporu, ktoré súd avizoval, že bude nariadené.

Vyššie uvedeným postupom nezákonná sudkyňa flagrantným spôsobom porušila naše práva ako strany sporu.

To je k samotnému neprijateľnému postupu súdu, ktorý nie je možné akceptovať, no tých dôvodov je v spise mnoho, v tejto chvíli nemá význam rozoberať všetky vážne procesné vady.

Ján Benčík bol ale takýmto postupom a Pyrhovým víťazstvom nadšený a potľapkávali ho spriaznené médiá ako Aktuality a podobne. Takýto typ ľudí vôbec netrápi, kde je pravda a či sú v práve - oni sú schopní tešiť sa z fiktívnej domnienky, že vyhrali súd na základe toho, že sa druhá strana nebola upovedomená a teda sa nemohla dostaviť a zároveň pred verejnosťou zamlčujú fakt, že pojednávanie súd vôbec nenariadil. Možno sa niektorí pýtate, kto je to ten Benčík?

Ján Benčík je udavač, ktorý sa svojim sliedením na sociálnych sieťach dostal do pozornosti ľudí okolo Kisku a tí ho ocenili cenou, ktorú vytvorili ako ďalšiu fikciu statočnosti. To, že Ján Benčík svoju životnú rolu využil na špiclovanie je úbohá a opovrhnutia hodná skutočnosť alebo ľudská tragédia, veľmi vážny problém ale nastal v zlomových časoch občianskej vojny na Ukrajine. V tom čase sme ako ZEM&VEK do oblastí bojov vyslali aj nášho redaktora Artura Bekmatova, ktorý odtiaľ prinášal svedectvá a my sme ich publikovali. **Ján Benčík však opakovane zverejňoval osobné údaje o tomto novinárovi a ako aj o ďalších občanoch Slovenskej republiky, ktorí chodili na Ukrajinu okrem iného aj ako dobrovoľníci prinášajúci humanitárnu pomoc. Proti týmto ľuďom písal Benčík svoje blogy, ktoré publikoval Denník N a z ktorých preukázateľne čerpala Ukrajinská stránka Mirotvorec. Obrovský problém ale je, že činnosť tejto ukrajinskej zločineckej stránky odsúdili významné medzinárodné organizácie ako je OBSE,**

veľvyslanci krajín G7 na Ukrajine, Reportéri bez hraníc, Medzinárodná federácia novinárov a podobne.

Náš novinár uvádza, že:

pár dní na to, ako organizácia Mirotvorec v roku 2015 zverejnila údaje politika Olega Kalašnikova vrátane jeho adresy mu začali chodiť vyhrážky. A v apríli 2015 ho skutočne pred jeho bytovkou zastrelili. To isté sa týka aj novinára Olesa Buzinu. Mirotvorec zverejnil jeho údaje, vrátane bydliska. Následne mu začali chodiť vyhrážky a v apríli 2015 ho pred bytom zastrelili.

Obe vraždy od seba delilo menej ako 24 hodín.“

Pár citátov ku stránke Mirotvorec:

„Predstaviiteľka OBSE pre slobodu médií Dunja Mijatović vyjadrila obavy o bezpečnosť novinárov a pracovníkov médií na Ukrajine po incidente, pri ktorom unikli osobné informácie novinárov.

„Je to veľmi alarmujúci vývoj, ktorý by mohol ešte viac ohroziť bezpečnostnú situáciu novinárov,“

„Organizácia Reportéri bez hraníc (RSF) ostro odsudzuje, že ukrajinská internetová stránka Mirotvorec zverejnila osobné údaje tisícok novinárov, ktorí boli akreditovaní u samozvaných separatistických úradov na východe Ukrajiny. S týmto netolerovateľným útokom na slobodu informácií sa musí zaobchádzať s maximálnou vážnosťou.“

„Prezident Medzinárodnej a Európskej federácie novinárov Jim Boumelha uviedol, že „Zverejnenie súkromných osobných údajov ohrozilo nielen novinárov, ale aj ich rodiny.“

„Veľvyslanci G7 sú hlboko znepokojení nedávnym masívnym zverejnením osobných údajov novinárov na webovej stránke Myrotvorets. To je v rozpore s duchom a literou ukrajinského práva, ktoré jasne hovorí, že osobné údaje možno zverejniť len so súhlasom jednotlivca. Je tiež v rozpore s medzinárodnými záväzkami Ukrajiny. Berieme na vedomie vyšetrovanie, ktoré v tejto veci začala ukrajinská vláda, a dúfame, že výsledky budú zdieľané s verejnosťou.“

„Americký výbor na ochranu novinárov „vyjadruje šok z toho, že vysokí ukrajinskí vládni predstavitelia namiesto odsúdenia činu, ktorý ohrozuje životy našich kolegov, ocenili tento zámerný pokus zastrašiť novinárov a potenciálne ich vystaviť riziku. Trápi nás, že ukrajinskí predstavitelia vrátane Antona Geraščenka, člena ukrajinského parlamentu, a Arsena Avakova, ukrajinského ministra vnútra, ocenili zverejnenie zoznamu vo vyhláseniach zverejnených na ich účtoch na sociálnych sieťach. [Geraschenko](#) v príspevku na Facebooku pochválil Mirotvorca za zverejnenie údajov, [obvinil](#) novinárov na zozname z napomáhania teroristom a zo šírenia ruskej propagandy a navrhol, aby Ukrajina v reakcii prijala tvrdé opatrenia vrátane cenzúry. Sme šokovaní, že [Avakov](#), ktorý je ako minister vnútra v konečnom dôsledku zodpovedný za vyšetrovanie incidentu a ochranu novinárov, pochválil webovú stránku a obvinil novinárov, že sa zaregistrovali u separatistov.“

V roku 2016 som sa obrátil na Ministerstvo zahraničných vecí a dôrazne upozornil na činnosť stránky Mirotvorec, ktorá zverejňovaním osobných údajov ohrozuje aj životy našich občanov. V septembri 2016 mi odpísal Minister zahraničných vecí Miroslav Lajčák, ktorý okrem iného skonštatoval, že:

„Naše veľvyslanectvo spolu s ostatnými veľvyslanectvami členských krajín Európskej únie a delegáciu európskej únie sa problematike zverejnenia osobných údajov ukrajinských a zahraničných novinárov venovalo v rámci stretnutia vedúcich diplomatických zastúpení členských štátov Európskej únie a Delegácie Európskej únie, ako aj na úrovni zástupcov veľvyslancov. Delegácia Európskej únie v Kyjeve dňa 24.5.2016 iniciovala stretnutie vedúceho delegácie Európskej únie J. Tombinského a veľvyslanca Nemecka Ch. Weila z ministrom vnútra Ukrajiny A. Avakovom,

kde dôrazne tlmočili znepokojenie nad zverejňovaním osobných údajov a požadovali ich urýchlené odstránenie. Následne sa dňa 2.6.2016 uskutočnilo stretnutie J. Tombinského s komisárkou Ukrajiny pre ľudské práva vo Verechovnej rade Ukrajiny V. Lutkovskou, počas ktorého boli dôrazne tlmočené výhrady voči úniku osobných údajov novinárov. Taktiež dňa 2.6.2016 bolo v predmetnej záležitosti zverejnené vyhlásenie veľvyslancov krajín G7 v Kyjeve.“

[Odpoved_min.zahr_veciSR](#)

Benčík ale tvrdí (a o toto tvrdenie sa opiera aj advokát Lipšic v žalobe), že o našom ohrozenom novinárovi neuvádza žiadne osobné údaje:

„Pri mene Artur Bekmatov, však nie je uvedené nič iné ako názov periodika pre ktoré pracuje a termín jeho pobytu v Donecku. Nevidím tam žiadne osobné údaje či adresu...”

Toto tvrdenie žalobcu vzhľadom na predložený blog, ktorý vydal a uverejnil cez Denník N 27.1.2017 je nepravdivé, Benčík uvádza meno, priezvisko, politickú orientáciu, pôsobisko aj lokalizáciu Artura Bekmatova a robí tak v ďalších prípadoch občanov Slovenskej republiky.

K tomu si ale ale Benčík a jeho advokát Lipšic a Kubina musia doštudovať, čo sú to osobné údaje.

Osobné údaje sú všetky informácie, ktoré sa týkajú identifikovanej, alebo identifikovateľnej osoby. Rôzne útržky informácií, ktoré pri spojení môžu viesť k identifikácii konkrétnej osoby takisto predstavujú osobné údaje. Medzi osobné údaje patrí meno a priezvisko, názov periodika pre ktoré pracuje. Takto to vymedzuje GDPR ako legálnu definíciu pojmu osobné údaje čl. 4 ods. 1, ale aj Zákon č. 18/2018 Z.z. o ochrane osobných údajov. Napr. GDPR používa pojem dotknutá osoba, čo je osoba identifikovateľná ak ju možno identifikovať priamo alebo nepriamo odkazom na identifikátor, ako je meno, identifikačné číslo, lokalizačné údaje alebo odkazom na jeden alebo viaceré prvky, ktoré sú špecifické pre fyzickú, fyziologickú, mentálnu, genetickú, ekonomickú alebo sociálnu identitu tejto fyzickej osoby, kontaktné údaje ako mailová adresa alebo telefónne číslo, online identifikátor alebo IP adresa, údaje o aktivite na webovej stránke alebo preferenciách dotknutej osoby v online prostredí.

Žalobca v žalobe tvrdí, že vraj o našom ohrozenom novinárovi (Artutovi Bekmatovovi) neuvádza žiadne osobné údaje, čo je lož. Práve naopak, uvádza meno, povolanie, pôsobisko, jeho lokalizáciu a dokonca aj jeho politickú orientáciu a zverejňuje aj fotografie z rôznych období Artura Bekmatova. **To je priamy dôkaz toho, že Benčík zverejňoval osobné údaje o slovenských občanoch vo svojich blogoch.**

Činnosť Benčíka spočívala v tom, že vedome spolupracoval so stránkou Mirotvorec, táto stránka čerpala údaje z jeho blogov v Denníku N a Ján Benčík zas používal zdroje z tejto stránky, ktorú však nikde nemenoval ale zahaľoval jej identitu do pojmov ako „ukrajinské orgány“, či „ukrajinská strana“ a podobne, čím zámerne a vedome zatajoval fakt, že spolupracuje so zločincami, ktorých odsúdili významné organizácie z celého sveta.

Benčík sa vôbec nerozpakoval uvádzať osobné údaje našich občanov vrátane žien, ktorí tam pôsobil aj ako novinári alebo dobrovoľníci a konal tak vedome, pretože vedel, že táto organizácia predstavuje nebezpečenstvo ohrozenia životov – čo sám dosvedčuje, pretože reaguje na náš článok kde o tom píšeme.

Benčík si nezaslúži len obrovské opovrhnutie ale aj patričné a spravodlivé súdenie. V dnešnej spoločnosti, keď sa prizerať tomu, že jeho vtedajší právny zástupca Lipšic je ako človek vo výkone trestu špeciálnym prokurátorom a Benčík poslancom za Kiskovu stranu vypovedá veľmi veľa o stave našej spoločnosti.

Ako sa vraví v starej múdrosti - vrana k vrane sadá - v tomto prípade človek, ktorý zabil iného človeka a dnes ako špeciálny prokurátor posudzuje činy iných a ktorý nespochybniteľne podporoval opozíciu na Majdane ešte v roku 2014 a zúčastňoval sa nepokojov osobne - čo niektorí už v tom čase označovali ako zasahovanie do vnútropolitického situácie inej krajiny. A tak sa nečudujeme, že tento človek je tým, kto je ochotným advokátom Benčíka, ktorý ohrozoval životy ľudí, ktorí chodili pomáhať práve tým druhým na východnej Ukrajine.

Benčík a Lipšic, vy si skutočne myslíte, že sa dá donekonečna klamať a vytvárať ilúzie o vašej bezúhonnosti a statočnosti? Naozaj si myslíte že pofidérnymi oceneniami, ktoré ste si vytvorili sami pre seba budú veriť aj nasledujúce generácie? Ste skutočne presvedčení tom, že to najvzácnejšie, čo človek môže v tomto živote mať, teda česť a morálka, sú na predaj a dajú sa vyhrať tak, že súd bude konať v rozpore so zákonmi, tak, ako to spravil v prípade môjho súdenia kvôli výrokom štúrovcov alebo že nezasadne vôbec ako teraz? Na toto sa spoliehate?

Vy sa nazdávate, že kreslo poslanca a špeciálneho prokurátora bude navždy brániť vášmu spravodlivému potrestaniu?

Ak by sme sa už aj nedožili spravodlivých súdov, vás budúcnosť a pamäť tohto národa zatratí - a možno až o mnoho generácií sa budú môcť vaše mená, ktoré budú nosiť vaši potomkovia, vrátiť späť medzi čestných, statočných a dobrých ľudí.

Dovtedy ale budete žať to, čo ste zasiali.

Autor: Tibor Eliot Rostas

Zdroj: zemavek.sk